

בש"פ 2229/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2229/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט א' כהן) העמ"ת 58290-02-15
מיום 26.2.2015

בשם המבקש: עו"ד נאיל זחאלקה

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט הבכיר א' כהן) מיום 26.2.2015 בעמ"ת 58290-02-15, בגדרה קיבל את ערר המדינה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג' סקפה-שפירא) מיום 28.12.2014 במ"ת 44985-12-14 והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות הסתה לאלימות או טרור ותמיכה בארגון טרור בגין עשרות פרסומים שפרסם ברשת החברתית Facebook בתפוצה רחבה. הפרסומים כללו קריאות ישירות למעשי אלימות וטרור

עמוד 1

נגד אזרחים וכוחות הבטחון, ביניהן קריאות לאינתיפאדה, לביצוע מעשי דריסה ודקירה ועוד, וכן דברי עידוד ושבח למבצעי מעשים כאלה ולמעשיהם, כמו גם פרסומי תמיכה בארגוני טרור.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המבקש עד לתום ההליכים נגדו. משלא היתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, התמקד הדיון במסוכנות המבקש. בית משפט השלום קבע, כי מסוכנות המבקש, אשר הוא בן כ-19 שנים ונעדר עבר פלילי, קמה מאליה לאור תוכן פרסומיו והחשש שיביאו למעשי אלימות וילבו את הפרות הסדר בירושלים, ולאור העמדה האידאולוגית הנחרצת בדבר תמיכה בטרור שהציג בחקירתו במשטרה תוך הודאה כי העלה את הפרסומים במכוון ובידיעה שיביאו לביצוע מעשי טרור. בית המשפט סבר אמנם, כי ניתן היה להורות על שחרור המבקש בחלופת מעצר, אולם החליט לעצור את המבקש עד תום ההליכים נוכח החלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) מיום 16.12.2014 בעמ"ת 18389-12-14 מדינת ישראל נ' עסילה, בה נידונה בקשת מעצר בגין מעשים דומים, ונקבע כי שחרור בתנאי של אי החזקת מחשב מכל סוג אינו ניתן לפיקוח ואין בו כדי להפיג את המסוכנות בעבירות דנן (יצוין, כי בהמשך גלגול ההליכים בעניינו של עסילה שוחרר הוא לבסוף למעצר בית בתנאים, ולכך אשוב להלן).

4. המבקש הגיש ערר על ההחלטה לעוצרו עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי (כב' השופט ר' יעקובי) קיבל את הערר והורה לשירות המבחן להכין תסקיר מבחן ביחס למבקש, על מנת לקיים בדיקה מעמיקה של האפשרות לשחררו בתנאים (החלטה מיום 5.1.2015 במע"ת 2938-01-15). תסקיר כזה אכן הוגש. שירות המבחן המליץ לשחרר המבקש למעצר בית מלא בפיקוח אביו ואשתו, תוך ציון התלבטותו בענין, משום שמחד גיסא, העריך מסוכנות נמוכה להישנות המעשים, ומאידך גיסא, התרשם כי תתכן נטייה לתגובות אימפולסיביות וחוסר מודעות להשלכות המעשים. בעקבות התסקיר הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש למעצר בית מלא בבית אביו בפיקוח אביו או אשתו, תוך איסור על החזקת כל מכשיר שבכוחו להתחבר לרשת האינטרנט במקום מעצר הבית, המצאת אישור חברת בזק והחברות הסלולאריות בדבר ניתוק כל מכשירי בני הבית מרשת האינטרנט, וכן ערבויות המשיב והערבים בסך ₪ 8,000 והפקדת סך של ₪ 3,000.

5. על החלטה זו הגישה המדינה ערר. בית המשפט המחוזי (כב' השופט הבכיר א' כהן) קיבל את הערר והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בית המשפט קבע, כי מסוכנות המבקש כה רבה, עד שלא ניתן לשחררו בחלופת מעצר. בית המשפט הפנה בהחלטתו לפסיקה לפיה יש במוטיבציה האידאולוגית כדי לחזק את יסוד המסוכנות, וציין כי המבקש לא הביע בפני חוקריו חרטה על מעשיו אלא עמד על כך שביצע אותם במכוון ומתוך ידיעה שיביאו לביצוע מעשי טרור, ואף הדגיש את תמיכתו האידאולוגית במעשי טרור. לאור אלה, קבע, קמה סכנה שפרסומיו יתסיסו ויסיתו את הנחשפים אליהם, והוסיף כי בניגוד לקביעת בית משפט השלום, לא חלה רגיעה משמעותית במצב הדברים בשטח אשר תוכל להפחית מתמונת מסוכנות זו.

אשר לשחרור לחלופת מעצר, בית המשפט ציין, כי מסוכנות המבקש כה רבה עד שספק בעיניו אם היה מקום להורות על הוצאת תסקיר המעצר, ומשהוצא יש בו אף מרכיבים שאינם תומכים בשחרור המבקש לחלופת מעצר. בית המשפט התייחס להתלבטות שירות המבחן בהמלצתו לשחרר למעצר בית ולהתרשמותו בדבר נטייה של המבקש לתגובות אימפולסיביות וחוסר מודעות להשלכות מעשיו, וקבע כי לא ניתן להפיג את מסוכנות המבקש על-ידי איסור חיבור מכשירי הבית לרשת האינטרנט, שכן לא ניתן להבטיח שמי שיבקש את המבקש בדירה לא יביא עמו מכשירי טלפון ניידים שיאפשרו למבקש גישה לאינטרנט. אשר לעניינו של עסילה, אשר שוחרר בינתיים למעצר בית, ציין בית המשפט כי ערר המדינה עליו נדחה על-ידי בית משפט זה עקב אי התקיימות התנאים למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", משטענות

המדינה נסבו סביב נסיבותיו הפרטניות של הנאשם שם (בש"פ 1406/15). נוכח כל אלה, הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש שלפניו עד לתום ההליכים נגדו.

6. מכאן בקשת הרשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי שלפני. לטענת המבקש, הבקשה מעוררת שאלות בעלות חשיבות החורגות מעניינו הפרטני, ולחילופין, בהיותו בן 19 ראוי ליתן לו רשות לערור אף נוכח נסיבותיו הפרטניות. המבקש טוען, כי מהחלטת בית המשפט המחוזי עולה כי בית המשפט שולל כליל אפשרות של חלופת מעצר בעבירות הסתה ברשת, הגם שמדובר בעבירות שאך לאחרונה הוחל באכיפה נגדן. עמדה זו מנוגדת להחלטת כב' השופט יעקובי בענין המבקש עצמו, שמכוחה הוזמן תסקיר המעצר, ואשר לא שונתה על-ידי ערכאה גבוהה יותר. עוד נטען, כי פסקי הדין שהובאו בהחלטת בית המשפט נסבו סביב מעשים חמורים בהרבה מעניינו של המבקש. ולבסוף נטען, כי עסילה, אשר ביצע עבירות דומות, שוחרר על-ידי בית המשפט המחוזי למעצר בית תחת מגבלות דומות לאלה שנקבעו בעניינו, ואין להבדיל בין המקרים, מה גם שעניינו של עסילה אף חמור יותר.

7. דין בקשת רשות הערעור להידחות. כידוע, רשות לערור על החלטה בעניין מעצר "בגלגול שלישי" תינתן מקום שהבקשה מעוררת שאלות בעלות חשיבות החורגות מעניינם הפרטני של הצדדים או בהתקיים נסיבות חריגות המצדיקות מתן רשות כאמור (בש"פ 5721/12 אדם סאלח בביקר נ' מדינת ישראל (14.8.2012)). המקרה שלפנינו אינו מצדיק מתן רשות ערעור בגדרי המבחנים הללו. החלטת בית המשפט המחוזי לשלול חלופת מעצר נסובה סביב עניינו הפרטני של המבקש, נוכח המסוכנות העולה מן הפרסומים הרבים שפרסם לאורך חמישה חודשים, עוצמתם ותוכנם, בצירוף הסבריו לחוקריו כי פעל במכוון ובידיעה כי פרסומיו עלולים לעודד ביצוע מעשי טרור, בלא כל חרטה עליהם (בהיבט זה, למשל, שונה עניינו מענין עסילה). פסקי הדין שנזכרו בהחלטה הובאו לענין משקלה של המוטיבציה האידאולוגית בהערכת מסוכנות הנאשם, בשים לב לעמדתו האידאולוגית הנחרצת של המבקש בדבר תמיכה במעשי טרור. לאור כל אלה סבר בית המשפט, כי לא ניתן לאיין בחלופת המעצר שנקבעה את מסוכנות המבקש שלפניו, נוכח הקושי המובנה לפקח על גישתו לאינטרנט, העולה, למשל, באפשרות שמבקרו יאפשרו לו גישה למכשיר הנייד שברשותם.

על פני הדברים, החלטת בית המשפט קמא מבוססת היטב ויש טעם רב בעמדתו בדבר הקושי הרב - עד כדי העדר אפשרות מעשית - לפקח על גישה לרשת האינטרנט. ומכל מקום, טענות המבקש אינן מעוררות, אם כן, שאלות החורגות מעניינו הפרטני, ולפיכך אין הן מצדיקות מתן רשות לערור על פי הכללים הנוהגים, כאמור לעיל.

ניתנה היום, י"א בניסן התשע"ה (31.3.2015).

ש ו פ ט